POLSKIE
TOWARZYSTWO
PIELĘGNIARSTWA
RATUNKOWEGO

Kraków 2020.01.29

Łukasz Szumowski

Minister Zdrowia

Szanowny Panie Ministrze!

W związku z otrzymaniem informacji ze spotkania z konsultantami, które miało miejsce w dniu 24.01.2020 r., dotyczącego planów zmian w kształceniu podyplomowym pielęgniarek i położnych, pragniemy wyrazić swoje zdecydowane stanowisko.

Jako Polskie Towarzystwo Pielęgniarstwa Ratunkowego dostrzegamy potrzebę zmian w zakresie kształcenia podyplomowego zmierzających do jego unowocześnienia oraz dopasowania do zmieniających się wymogów funkcjonowania ochrony zdrowia i rynku pracy. Jednak musimy się odnieść negatywnie do propozycji likwidacji szkolenia specjalizacyjnego w dziedzinie pielęgniarstwa ratunkowego.

Dotychczasowy zakres kompetencji jakie nabywały pielęgniarki w ramach szkolenia specjalizacyjnego, oraz umiejętności koniecznych do uzyskania wymaganych zaliczeń jest najszerszym z wszystkich form kształcenia podyplomowego pielęgniarek i położnych. W konsekwencji przekładając się na wyjątkową samodzielność specjalistów pielęgniarstwa ratunkowego.

Funkcjonowanie medycyny ratunkowej i ratownictwa medycznego jest oparte na lekarzach, pielęgniarkach i ratownikach medycznych. Wszyscy mamy świadomość wielu problemów jakie są związane z funkcjonowaniem tego obszaru, tak bardzo newralgicznego i tak bardzo kluczowego dla bezpieczeństwa zdrowotnego Polaków i bezpieczeństwa państwa. Obniżenie rangi zawodu poprzez pozbawienie możliwości kształcenia w tej specjalizacji, spowoduje kolejne odchodzenie najbardziej wykwalifikowanej kadry do bardziej atrakcyjnych i mniej obciążających psychofizycznie obszarów.

Do roku 2019, wg informacji z CKPPiP 2 925 pielęgniarek uzyskało tytuł specjalisty w dziedzinie pielęgniarstwa ratunkowego, 10 333 pielęgniarek (wg danych z 2015r.) ukończyło kurs kwalifikacyjny z pielęgniarstwa ratunkowego z czego większość kończyła szkolenia dofinansowane z funduszy unijnych. Wskazano również niedobory w liczbie 357 pielęgniarek oraz zapotrzebowanie na specjalizację w skali kraju dla 552 osób.

PTPR
POLSKIE TOWARZYSTWO
PIELĘGNIARSTWA RATUNKOWEGO
31-153 Kraków, ul. Szlak 61
www.ptpr.org.pl
kontakt@ptpr.org.pl

KRS 293948
Numer rachunku;
64 2130 0004 2001 0471 9803 0001
NIP; 6762380369

Według sprawozdań Konsultantów Wojewódzkich z 10 województw oraz Dyrektorów NFZ i Wojewodów z obszarów, gdzie nie ma powołanych konsultantów wojewódzkich wykazano 6294 pielęgniarek i pielęgniarzy systemu, z czego 4917,5 pielęgniarek pracuje w szpitalnych oddziałach ratunkowych, dyspozytorniach medycznych, natomiast 1376 pielęgniarek i pielęgniarzy pracuje w Zespołach Ratownictwa Medycznego oraz Lotniczym Pogotowiu Ratunkowym. Nie sposób pominąć tutaj znaczną liczbę pielęgniarek zatrudnionych w izbach przyjęć, które to placówki nierzadko realizują świadczenia właściwe dla systemu państwowego ratownictwa medycznego i ściśle z tym systemem współpracują. Są to osoby, które posiadają bardzo duże doświadczenie zawodowe i bardzo wysokie kwalifikacje.

Rozdrobnienie kształcenia podyplomowego na inne moduły nie zapewni należnego, najwyższego poziomu kształcenia i nabycia porównywalnych kompetencji jak dedykowana specjalizacja, ponieważ specyfiką pracy pielęgniarek w oddziałach ratunkowych, izbach przyjęć i ambulansach jest pełne spektrum problemów medycznych i wyzwań, przekraczających kształcenie w poszczególnych specjalizacjach. Medycyna ratunkowa zarówno w części szpitalnej i jak i przedszpitalnej jest bowiem niezależną dziedziną, zidentyfikowaną w wielu krajach i uznaną za priorytetową. Warto podkreślić, iż w połączniu z nowymi wyzwaniami oraz potencjalnymi zagrożeniami w dziedzinie obronności powoduje, iż trudno uznać taki kierunek za właściwy.

System ochrony zdrowia to przede wszystkim ludzie, o czym przekonują się zarządzającymi placówkami, coraz bardziej dotkliwie borykając się z brakami kadry, dlatego nie mają uzasadnienia działania, które spowodują osłabienie motywacji personelu. Likwidacja specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa ratunkowego będzie z pewnością właśnie tak postrzegana, gdyż specjalizacja osiągana jest z bardzo dużym wysiłkiem i nie rzadko z własnych środków finansowych.

Jednocześnie chcielibyśmy zwrócić uwagę, iż przedstawiona propozycja jest kolejną, która w naszej opinii deprecjonuje rangę i znaczenie pielęgniarstwa ratunkowego, min. próby i działania eliminujące pielęgniarki z zespołów ratownictwa medycznego, ograniczanie możliwości zatrudniania w szpitalnych oddziałach ratunkowych. Godnym zauważenia jest fakt, że te działania nie znajdują poparcia i zrozumienia wśród personelu wszystkich grup zawodowych, artykułujących zmęczenie nie tylko ciężkimi warunkami pracy i narastającymi problemami, ale działaniami demotywującymi zaangażowanie w codzienną pracę i rozwój. Na co dzień bowiem tak pielęgniarki jak i ratownicy wraz z lekarzami współpracują, uzupełniają się i wspierają zarówno w ambulansach jak i oddziałach ratunkowych, wykorzystując swoją wiedzę zdobytą w różnych formach kształcenia podyplomowego, umiejętności oraz doświadczenie zawodowe.

Usunięcie specjalizacji w żaden sposób nie wpłynie na poprawę funkcjonowania systemu ochrony zdrowia w newralgicznym zakresie obszaru ratownictwa medycznego, ani żadnym innym w którym występują braki kadrowe.

W zamian proponujemy podjęcie dyskusji nad rozwojem tej specjalności, kierując ją na stopniowe poszerzanie zakresu kompetencji, ciągłe podnoszenie kwalifikacji oraz taką propozycję rozwoju kształcenia podyplomowego, która oprócz adekwatnych zarobków spowoduje wzrost jej atrakcyjności i zmniejszenie presji na przechodzenie do innych – mniej obciążających i bezpieczniejszych obszarów ochrony zdrowia.

W związku z powyższym zwracamy się z wnioskiem o zachowanie kształcenia specjalizacyjnego w dziedzinie pielęgniarstwa ratunkowego w ramach kształcenia podyplomowego.

Ze swojej strony jak zawsze deklarujemy wolę konstruktywnego dialogu i zaangażowanie w rozwój obszaru pielęgniarstwa ratunkowego.

Z wyrazami szacunku

Marek Maślanka

Prezes
Polskie Towarzystwo Pielęgniarstwa Ratunkowego